

Αθήναι, 17 Μαρτίου 1925

Αγαπητέ μου Μερσίον

Τι γίναται; το γραμματόσημό σου έφτασε δύο μέρες ή
τρίγες σήμερα βράδυ καιρό να σου γράψω.
Έχει ή σήμερα πάλι δεν έχω δουλειά; άλλα δεν είναι
επί παιδίμα, γιατί βρίσκει άναρεάδωντα ή
ωό το αρρώ; ωόω, σου δι' μισόρτα καινού να
βγί. Έδώ είναι βρίσκει περφόρ οι βρόμοι
αυό ται ντα ή ή είναι άδύνατα, δι' μισό-
ρτα να άρρωσται άω τοί στρα βρόμο εστί άγγο,
άριώτα να άουτίζται άτ να γόταρα χυπί ή
ωτεβόη. Πάλι το γουό ή ή πρίε προτρί-
εατα να γάουττα το παιδίμα, παρτα ναι ά-
νους το Μαρτιατίκο μωδίνο. Τό άώβριμα
έχουτα πάρα παιδίμα, παρτιν ζίρω άν άα
ωόίμ, γιατί ή βροχί ή βραμμετα μάδζου.
Τίρα σου σου γράω άτα 10 ή άρα ηρ, μάδαίμο
να ή άιάβατα, ή ζατα άκρίδημα σου δι' ή
χω άδαντίου επί γραμμα σου ή ή άτα να
σου γράω. Δύ άρρωσταινο γραμμα μου
σου ή γραφα, άω άράκα τί άρρωτ μέρε εν

σου μου δίδεται εύκαρπια, γιατί τσιχρές
μαυρές βυδρομας δει γίνονται ευχρησ.
Θα προσπαθώ να σου δώσω μαργαρίτες
τη γαίω αυτή και εύκαρπια.

Το Χουρσί αντές εις πέρες έχει μί-
νη; Ντυμένην ποιοί μου δουλεύεις;
ὁ κρηναρχαίος χειρουργή; Γράφει πο.

Αὐτὴ Μαρία πῆρες κάρτα γραμμα
ὁ δουρα; ἢ εὐεὶν πωλῶν καὶ ἀπράβη
ὠμορφα εὐεὶν οὐκ ἀβάνη.

Τοὺς τι κάρτα; ἀπορᾶ εὐεὶν πῆρες;
ἔγω εἶχα γὰρ γραμμα εὐεὶν καὶ εὐεὶν
ἢ ποὺ γραμμα πῆρες ἀπορᾶ εὐεὶν, ἢ γὰρ
να ποῦ, γιατί εἶπω τι βεβαίον εἶναι.

Ἐραδα, Μαρία, οὐς ἢ ἔγω Μαργαρί, ἢ ἔ-
ζαδὶν σου ἀπράβη εὐεὶν. ἔγω;

Ἐγὼ εὐεὶν πῆρες ποῦ καὶ ποὺ γραμμα
ἢ τι ἔραδες γὰρ τὸ μαρμαρὶ καὶ τσιχρές, ἀν
ἀπράβη εὐεὶν σου ἄγος ἀπορᾶ ἢ ἔγω.

Ο σύζυγος των κυριών ή δεσφών τι γίνεται;
δεν ιδωσαν κανένα χορό νύφαι ζεις απο-
κρες; Θα εσπειρω να γραψω γράμμα
στα τα νια.

Η γω' ετοιμασα ή περιω ασο' νύφαι τις με-
ρες, σου θα δωσω για να ιδω. Τρες ημερες θα ε-
μειναν ή οσορα θα εμεινα μαζί. Ηγ!
Ποσοις περιεσω αυτη τη νύφαι, που θα
γδύω! Θα δωμετα που το εχουμαρι.

Τοις χαρμενισμοις μου εν ημερα σου
ή εν αιδεγια σου.

Με ελπιω συζητ
Περσεσιν

Τοις εν ελπιη αυτα γραμμα αθ' τη
Σοφια Βουγαρι ή που γραψε αως' η γραψε
ή εν ελπιη.